

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Lucyna Łaciak
Protokolant:	st.sekr. sądowy Maria Nalewczyńska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 31 maja 2016r. w W.

sprawy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.

i J. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o wysokość podstawy wymiaru składek

na skutek odwołania (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.

i J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 19 grudnia 2014r., nr (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, że podstawa wymiaru składek J. K. zgłoszonej do ubezpieczeń społecznych z tytułu wykonywania umowy o pracę w firmie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. wynosi od dnia 1 lipca 2014 roku 14 tys zł (czternaście tysięcy złotych),

2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na rzecz J. K. kwotę 2400 zł (dwa tysiące czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. kwotę 2400 zł (dwa tysiące czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

W dniu 23 stycznia 2015 r. ubezpieczona J. K. oraz (...) Spółka z o.o. złożyły odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia

19 grudnia 2014 r., nr: (...) ustalającej podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne dla odwołującej podlegającej ubezpieczeniom jako pracownik u pracodawcy płatnika składek (...) Spółka z o.o. w kwocie 1680,00 złotych brutto miesięcznie. Zaskarżonej decyzji odwołująca zarzuciła:

- naruszenie art. 2, art. 32, art. 84, art. 87 i art. 217 Konstytucji RP;

- naruszenie art. 41 ust. 13 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w związku z art. 58 § 1 i 2 k.c. w związku z art. 300 k.p. oraz art. 83 §1 k.c. w związku z art. 300 k.p. przez zakwestionowanie wysokości wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne należnego ubezpieczonej z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, pomimo, że umowa ta nie była sprzeczna z prawem, nie zmierzała do obejścia prawa i nie była sprzeczna z zasadami współżycia społecznego oraz nie została zawarta dla pozorów, podczas gdy wysokość wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru składek może być zakwestionowana przez organ rentowy w wypadku, gdy umowa o pracę jest sprzeczna z prawem, zmierza do obejścia prawa, jest sprzeczna z zasadami współżycia społecznego;

- naruszenie art. 107 § 1 k.p.a. w związku z art. 123 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych przez brak powołania w zaskarżonej decyzji podstawy prawnej zakwestionowania wysokości wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne należnego ubezpieczonej z tytułu zatrudnienia pomimo, że w decyzji tej należało powołać podstawę zakwestionowania wysokości tego wynagrodzenia;

- naruszenie art. 18, 19 i 20 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez określenie miesięcznej podstawy wymiaru składek niezgodnie z powyższymi przepisami;

- sprzeczność istotnych ustaleń organu rentowego z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego poprzez brak wskazania w podstawie i uzasadnieniu decyzji na konkretne dowody, które miałyby świadczyć o celowym zawyżeniu wysokości wynagrodzenia, co prowadzi do uzasadnionego wniosku, iż ustalenia organu są dowolne, oparte jedynie na domysłach nie mających faktycznego poparcia w zebranych materiałach dowodowych i pozostają w sprzeczności z całością zgromadzonej dokumentacji.

W związku z powyższym ubezpieczona wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez ustalenie, iż J. K. podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu oraz chorobowemu z tytułu zatrudnienia w (...) Spółka

z o.o. z miesięczną podstawą wymiaru składek w wysokości 14000,00 złotych miesięcznie od lipca 2014 r. oraz zasądzenie na rzecz każdego z odwołujących się kosztów zastępstwa procesowego w stawce maksymalnej (k. 2-8 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie wniosł o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. W uzasadnieniu organ rentowy podniósł, że odwołująca była zatrudniona początkowo na stanowisku księgowej

w wymiarze 1/4 etatu z wynagrodzeniem 400,00 złotych brutto. W dniu 1 lipca 2014 r. zawarty został aneks do umowy o pracę zgodnie, z którym wynagrodzenie odwołującej zostało zwiększone do 14000,00 złotych brutto, przy czym trudno było ustalić wymierne korzyści dla płatnika składek. Organ rentowy podkreślił jednocześnie, że nie uległy zmianie pozostałe warunki umowy o pracę. Wynagrodzenie ustalone aneksem pozostawało według Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w rażącej dysproporcji w stosunku do wynagrodzeń pozostałych pracowników. Zdaniem organu rentowego, ustalenie wysokiego wynagrodzenia było związane jedynie z chęcią uzyskania dla odwołującej wysokich świadczeń. W ocenie Oddziału wysokość wynagrodzenia ubezpieczonej stanowi czynność pozorną w myśl art.

83 § 1 k.c. lub obejście prawa zgodnie z art. 58 § 1 k.c. (k. 22-24 a. s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 marca 2013 r. płatnik składek (...) Spółka z o.o. siedzibą w W., (...) ul. (...) lok.(...) reprezentowana przez J. G. (1) zawarła z J. K. zamieszkałą w W. przy ulicy (...), umowę o pracę na czas nieokreślony. Zgodnie z postanowieniami umowy, pracownica została zatrudniona na stanowisku samodzielna księgowa na okres od dnia 1 marca 2013 r. w 1/4 wymiarze czasu pracy za wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 400,00 złotych brutto miesięcznie. W dniu 1 lipca 2014 r. odwołująca została zatrudniona na pełen etat

z wynagrodzeniem 14000,00 złotych brutto. W ramach zatrudnienia u płatnika składek, do obowiązków ubezpieczonej należało wystawianie faktur sprzedaży w spółce, koordynacja w sprawie przyznania dotacji unijnej, kontakt z głównymi klientami, sporządzanie dokumentacji i sprawozdań finansowych oraz pism do urzędów. W dniu 15 września 2014 r. ubezpieczona złożyła wniosek o udzielenie urlopu wychowawczego (umowa o pracę, wniosek urlopowy, kserokopia badań lekarskich, oraz zakres czynności pracownika opisanych przez płatnika w piśmie z dnia 26 października 2014 r.).

J. K. w 1994 r. ukończyła Liceum Ogólnokształcące Towarzystwa (...) w B., a w 1996 r. kurs samodzielnego księgowego. Początkowo ubezpieczona wykonywała pracę jako księgowa w firmach (...) S.C., (...) Sp. z o.o. Od grudnia 1998 r. do lutego 2012 r. odwołująca była zatrudniona w (...) Sp. z o.o. na stanowisku samodzielnej księgowej, a następnie dyrektora finansowego (CV odwołującej, k. 15 a. s.).

W toku postępowania Sąd ustalił, że na podstawie deklaracji PIT, wynagrodzenie podstawowe odwołującej w roku 2012 wynosiło 129350,26 złotych (k. 17 -21 a. s.).

Odwołująca spółka prowadziła zestawienie wypłaty wynagrodzenia w postaci listy płac za lipiec, sierpień i wrzesień 2014. Natomiast z raportu ZUS P DRA z września 2014 r. wynika, że odprowadzono składki do organu rentowego. Według zaświadczenia lekarskiego z dnia 21 lipca 2014 r. odwołująca była zdolna do wykonywania pracy, natomiast w dniu 18 lipca 2014 r. odbyła szkolenie wstępne w dziedzinie BHP (akta ZUS).

Odwołująca po przejściu na urlop dowiedziała się, że jest w nieplanowanej ciąży. Odwołująca przed tym okresem przygotowywała się do operacji, była szczepiona na żółtaczkę – co jest przeciwwskazaniem w okresie ciąży. Poza tym odbywała rehabilitację ręki. (zeznania odwołującej się, karta przebiegu ciąży).

W oparciu o powyższe ustalenia, Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. decyzją z dnia 19 grudnia 2014 r., nr: (...) na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 w związku z art. 18, art. 38 i art. 41 ust. 12 i ust. 13 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz w zw. z art. 58 § 2 i 3 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny stwierdził, że podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne dla J. K. z tytułu zatrudnienia u płatnika (...) Spółka z o.o. od dnia 1 lipca 2014 r. stanowi kwota 1680,00 złotych brutto miesięcznie. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podniósł, że w trakcie nieobecności odwołującej w pracy po dniu 1 lipca 2014 r. nie została zatrudniona inna osoba w firmie. Fakt ten świadczy o tym, że zadania i zakres odpowiedzialności wykonywane przez ubezpieczoną po dniu 1 lipca 2014 r. nie uległy zmianie w stosunku do wcześniejszego okresu zatrudnienia, a zmiana umowy w zakresie etatu i kwoty wynagrodzenia była podyktowana chęcią wyświadczenia przysługi. W ocenie organu rentowego obejście prawa w rozpatrywanej sprawie polegało na tym, że rzeczywistym celem zmiany warunków umowy o pracę było umożliwienie Pani J. K. uzyskania praw do świadczeń rentowych w związku ze zbliżającym się macierzyństwem (akta ZUS).

Odwołująca będąc zatrudniona w spółce, prowadziła księgi rozliczeń w firmie świadka J. G. (2), a dla firmy L. (...) była głównym opiekunem prowadzącym spółkę pod względem finansowym. Spółka ta notowana była na giełdzie i z racji tego musiała sprostać wielu nałożonym obowiązkom prawnym. Odwołująca księgowała w niej dokumentację, przygotowywała dokumenty na posiedzenie rady nadzorczej, raz na kwartał przygotowywała dokumenty do raportów giełdowych i na bieżąco udzielała porad w związku z dotacjami unijnymi. Ubezpieczona prowadziła księgowość firm, w tym wystawiała faktury, pomagała w zwrocie VAT i na bieżąco udzielała informacji na temat problemów związanych z firmą, zdobywała nowych klientów, zajmowała się dotacjami unijnymi i miała nienormowany czas pracy (zeznania świadków K. S., K. N., J. G. (2), A. W., P. S., W. P. i R. G. oraz odwołujących się J. K. i J. G. (1) k. 83-89, 116-119 i 130-133 a. s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodu z zeznań odwołujących się, świadków P. S., W. P., K. N., J. G. (2), K. S., R. G. i J. G. (1), a także w oparciu o dokumentację zawartą w aktach rentowych i dokumentacji

złożonej do akt sądowych sprawy. Zdaniem Sądu dokumenty, w zakresie, w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Dokumenty te nie były przez strony sporu kwestionowane w zakresie ich autentyczności

i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem wynikające z nich okoliczności należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy. Z kolei zeznania świadków

i odwołujących się są wiarygodne, gdyż korespondują z pozostałym zgromadzonym

w sprawie materiałem dowodowym. Wszyscy świadkowie wskazali, że odwołująca świadczyła pracę oraz miała duży zakres obowiązków. W imieniu zainteresowanej spółki, prezes zarządu J. G. (1) potwierdziła wszystkie okoliczności związane z charakterem pracy ubezpieczonej, w tym zajmowaniem się przez nią księgowością w firmach, audytem, sporządzaniem bilansów i raportów, przygotowywaniem dokumentacji na rzecz prowadzonych spółek, pozyskiwaniem dotacji unijnej, poszukiwaniem nowych klientów, prowadzeniem szerokiej korespondencji z klientami i organami państwowymi.

Na potwierdzenie wykonywania przez odwołującą pracy miały wpływ także wyjaśnienia klientów spółki, z których jasno wynikał bardzo duży zakres obowiązków odwołującej, który miał bezpośredni wpływ na pozyskiwanie przez J. K. wynagrodzenia w wysokości 14000,00 złotych.

W tym stanie rzeczy Sąd uznał zgromadzony materiał dowodowy za wystarczający do wydania rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie J. K. od decyzji organu rentowego z dnia 19 grudnia 2014 r., nr: (...) jest uzasadnione i podlega uwzględnieniu.

Przedmiotem niniejszego postępowania było ustalenie wysokości podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne dla odwołującej, co przesądziło o kierunku kontroli sądu ograniczonej jedynie do tej spornej kwestii.

W zaskarżonej decyzji organ rentowy nie kwestionował faktu wykonywania przez odwołującą pracy na podstawie umowy o pracę na rzecz płatnika składek (...) Spółka z o.o., a jedynie wysokość wynagrodzenia umówionego przez strony na kwotę 14000,00 złotych brutto miesięcznie w okresie od dnia 1 lipca 2014 r.

Zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 121 ze zm.), zwanej dalej „ustawą” obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są: pracownikami. W myśl art. 8 ust. 1 powołanej ustawy za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy, a zgodnie z art. 13 pkt. 1 obowiązek podlegania takiej osoby ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu trwa od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku. Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe stanowi przychód

w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułu zatrudnienia

w ramach stosunku pracy, o czym stanowią art. 18 ust. 1 i art. 20 ust. 1 ustawy. Z kolei podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalno–rentowe.

W ramach art. 41 ust. 12 i 13 ustawy Zakład Ubezpieczeń Społecznych może zakwestionować wysokość wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe, jeżeli okoliczności sprawy wskazują, że zostało wypłacone na podstawie umowy sprzecznej z prawem, zasadami współżycia społecznego lub zmierzającej do obejścia prawa zgodnie z dyspozycją art. 58 Kodeksu cywilnego. Nadmierne podwyższenie wynagrodzenia pracownika w zakresie prawa ubezpieczeń społecznych może być bowiem ocenione jako dokonane z zamiarem nadużycia prawa do świadczeń. Zgodnie bowiem z linią orzecniczą Sądu Apelacyjnego, „nadmiernemu uprzywilejowaniu płacowemu pracownika, które w prawie pracy mieściłoby się w ramach art. 353¹ k.c., w prawie ubezpieczeń społecznych, w którym pierwiastek publiczny zaznacza się bardzo wyraźnie, można przypisać - w okolicznościach każdego konkretnego wypadku - zamiar nadużycia świadczeń przysługujących z tego ubezpieczenia albowiem alimentacyjny charakter tych

świadczeń oraz zasada solidaryzmu wymagają, żeby płaca - stanowiąca jednocześnie podstawę wymiaru składki - nie była ustalana ponad granicę płacy słusznej, sprawiedliwej i zapewniającej godziwe utrzymanie oraz żeby rażąco nie przewyższała wkładu pracy, a w konsekwencji, żeby składka nie przekładała się na świadczenie w kwocie nienależnej.” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 20 września 2012 r., sygn. akt III AUa 420/12). Ustalenie w umowie o pracę rażąco wysokiego wynagrodzenia za pracę stanowiącego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne może być w konkretnych okolicznościach uznane za nieważne z mocy art. 58 § 3 k.c. w związku z art. 300 k. p. jako dokonane z naruszeniem zasad współzycia społecznego. W konsekwencji nieważnością mogą być dotknięte jedynie uzgodnienia stron umowy dotyczące wynagrodzenia za pracę, przy zachowaniu ważności pozostałych postanowień umownych, ponieważ zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, „jeżeli nieważnością jest dotknięta tylko część czynności prawnej, czynność pozostaje w mocy co do pozostałych części, chyba że z okoliczności wynika, iż bez postanowień dotkniętych nieważnością czynność nie zostałaby dokonana.” (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2009 r., sygn. akt I UK 19/09).

W przedmiotowej sprawie, gdzie tylko wynagrodzenie ustalone w umowie o pracę zostało zakwestionowane przez organ rentowy, rolą Sądu była ocena postanowień umownych dokonywana z punktu widzenia prawa ubezpieczeń społecznych, a więc nie tylko z punktu widzenia interesu pracownika, ale także interesu publicznego. Godziwość wynagrodzenia za pracę w prawie ubezpieczeń społecznych musi być bowiem interpretowana przy uwzględnieniu wymogu ochrony interesu publicznego oraz zasady solidarności ubezpieczonych.

Na gruncie okoliczności rozpoznawanej sprawy Sąd zważył, iż wynagrodzenie za pracę odwołującej ustalone w zawartych przez strony umowie o pracę było usprawiedliwione i godziwe do rodzaju, ilości i jakości pracy, którą miała wykonywać odwołująca oraz wymaganych kwalifikacji zdobytych dzięki kilkuletniej praktyce, w tym jako samodzielna księgowa, czy dyrektor finansowy. W ocenie sądu wysokość była usprawiedliwiona aktualnymi możliwościami firmy. Podkreślenia wymaga, iż w zakres pracy odwołującej był bardzo szeroki. Sąd doszedł do przekonania, że odwołująca co prawda nie posiada wykształcenia wyższego, ale ma duże doświadczenie zawodowe zdobyte w poprzednich firmach. Istotnym jest, że ubezpieczona miała liczne kontakty z przedstawicielami firm współpracujących i była odpowiedzialna za pozyskiwanie nowych kontrahentów. Poza tym pełniła kluczową rolę w pozyskaniu funduszu unijnego. Z racji pełnienia tych różnych funkcji jej wynagrodzenie nie jest wygórowane. Zarzuty organu rentowego w kontekście zawarcia umowy na potrzeby uzyskania przez pracownicę dla uzyskania świadczeń z ubezpieczeń społecznych są chybione. Zgodnie z wynikiem postępowania dowodowego w niniejszej sprawie, odwołująca w czasie podjęcia pracy w firmie przechodziła rehabilitację, przygotowywała się do operacji, przyjmując szczepionki na żółtaczkę. Zgodnie z powyższym, w dacie podpisywania umowy nie miała wiedzy i nie mogła się spodziewać zajęcia w ciąży. Tym niemniej bezsprzecznie dopuszczana jest możliwość zatrudniania przez pracodawców kobiet w ciąży i nie traktuje ich decyzji o podjęciu pracy dla celów wyłudzenia wspólnych środków z ubezpieczeń społecznych. „Samo zawarcie umowy o pracę w okresie ciąży, nawet gdyby głównym motywem było uzyskanie zasiłku macierzyńskiego nie jest naganne, ani tym bardziej sprzeczne z prawem.” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 2 czerwca 2015 r., sygn. akt III AUa 1671/14)

Nie zostało natomiast udowodnione, by wynagrodzenie odwołującej zostało ustalone na poziomie odbiegającym od stawek rynkowych w sposób powodujący jego rażące wygórowanie, nie odpowiadające świadczonej pracy. Sąd zważył, że poprzednio wykonywana praca odwołującej przynosiła jej znacznie wyższy przychód niż obecna. Organ rentowy nie przedstawił dowodów świadczących o tym, że zatrudnienie odwołującej byłoby dla spółki nieopłacalne, nieracjonalne i nielogiczne. Fakt, że odwołująca była początkowo zatrudniona na 1/4 etatu był uwarunkowany wątpliwościami, co do stopnia rozwoju firmy.

W sytuacji, gdy możliwe było rozszerzenie działalności spółki, zwiększył się etat pracy. Ponadto, nie odnotowano, żeby spółka miała zaległości do ZUS, US i własnych pracowników. Co więcej, spółkę stać było na wypłacanie wynagrodzenia dla odwołującej według ustalonej stawki, a jak przewidywała prezes zarządu - możliwe byłyby również w przyszłości dodatkowe premie.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie powołanych przepisów prawa materialnego oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd w punkcie 1 wyroku zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdził, iż podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne odwołującej J. K. z tytułu zatrudnienia u (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W. na podstawie umowy o pracę wynosi 14000,00 złotych brutto miesięcznie.

Ponadto w punkcie 2 wyroku Sąd zasądził od organu rentowego na rzecz odwołujących się po 2.400 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Zgodnie z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W myśl art. 99 k.p.c. stronom reprezentowanym przez radcę prawnego zwraca się koszty w wysokości należnej według przepisów o wynagrodzeniu adwokata.

Kwestie wysokości wynagrodzenia radców prawnych z tytułu zastępstwa procesowego zostały uregulowane w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013r., poz. 490 j. t.). Zgodnie z § 6 powołanego rozporządzenia podstawę zasądzenia stawki minimalne wynoszą przy wartości przedmiotu sporu 10000,00 złotych do 50000,00 złotych 2400,00 złotych. Wartość przedmiotu sporu Sąd ustalił na podstawie wynagrodzenia osiąganego przez odwołującą w wysokości 14000,00 złotych. Organ rentowy uznał, że charakter pracy odwołującej pozwala na ustalenie minimalnego wynagrodzenia w kwocie 1680,00 złotych. Różnica zatem wynosiła 12320,00 złotych. Mając na uwadze fakt, że J. K. przepracowała niewiele ponad miesiąc, wartość przedmiotu sporu oscylowała w kwocie ok. 20000,00 złotych. Mając powyższe na uwadze, Sąd zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. na rzecz odwołujących kwotę po 2400,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

ZARZĄDZENIE

(...)